

Sygn. akt V CZ 53/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M. W.

przy uczestnictwie T. W.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2007 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w J.

z dnia 26 marca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 marca 2007 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy od postanowienia tego Sądu z dnia 5 stycznia 2007 r., wydanego w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, uznając wniesioną skargę za niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż 150 000 zł (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 oraz art. 519¹ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 398⁶ k.p.c. przez odrzucenie skargi kasacyjnej pomimo spełnienia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Podniósł, że wniesiona skarga zawiera oznaczenie zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia. W oparciu o te zarzuty żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione przez żalącego nie mogą odnieść zamierzonego skutku, gdyż wniesiona przez niego skarga kasacyjna została odrzucona nie z powodu braków w zakresie jej elementów konstrukcyjnych, lecz z powodu niedopuszczalności, którą to okoliczność żalący całkowicie pominał.

Kwestia dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami uregulowana została przez ustawodawcę w art. 519¹ k.p.c. W myśl tego przepisu, od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie – w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami – przysługuje skarga

kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Sąd Najwyższy podkreślał już, że regulacja zawarta w art. 519¹ k.p.c. ma charakter autonomiczny i wyczerpujący. Wyjaśniał też, że wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami jest wartość poszczególnych rzeczy i praw, których objęcie lub nieobjęcie rozstrzygnięciem sądu albo sposób ich podziału kwestionuje skarżący, a także wartość roszczeń dochodzonych w tych sprawach, będących przedmiotem zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 11, z dnia 7 lipca 2005 r., IV CZ 65/05, niepubl., z dnia 27 stycznia 2006 r., III CZ 1/06, niepubl., z dnia 10 marca 2006 r., IV CZ 17/06, niepubl.).

Zarówno w skardze kasacyjnej, jak i w zażaleniu żalący oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 93 419 zł, precyzując, że kwota ta obejmuje wartość jego udziału w majątku wspólnym i w pożytkach (tj. 74 880 zł + 18 539 zł). Wartość przedmiotu zaskarżenia jest zatem niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy trafnie uznał wniesioną przez żalącego skargę kasacyjną za niedopuszczalną.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na zasadzie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.